

[Christophersen.]

ger fra denne talerstol, men jeg tror, man skal vogte sig lidt for at bruge folks religiøse overbevisning som grundlag for den slags udfoldelser, som vi var vidne til. Jeg skal ikke tale kristeligt folkepartis sag, det ved jeg de selv kan klare, men jeg synes ikke, at den måde, som hr. Glistrup omtalte et politisk parti og dets medlemmer på fra denne talerstol, var rigtig. Det synes jeg han skulle holde sig for god til. Han har mange andre måder at være vittig på, og jeg synes, han skal indskrænke sig til at bruge dem.

De forhandlinger, som stadig føres, og som vi håber fører til en positiv afslutning, følges jo af befolkningen med interesse, nogle vil vel også mene med undren, og derfor vil jeg godt her til sidst sige, at selvfølgelig ville det være rart, hvis det hele kunne forhandles hurtigt færdigt. Det havde været godt, hvis vi allerede i juli eller august var blevet færdige, og at et stort flertal havde samlet sig om en løsning. På den anden side er der dybest set ikke noget mærkværdigt i, at det tager lang tid, når et folketing med 11 partier, et folketing uden faste flertalskombinationer, stilles ansigt til ansigt med en opgave af denne karakter. Det tager lang tid at få kortlagt partiernes synspunkter, det tager lang tid at få dem indbyrdes afstemt. Hver gang ét parti rykker sig lidt på ét punkt, skal 10 andre partier tage stilling til, hvad de nu mener om dette. Der er et næsten ubegrænset antal løsningsmuligheder, i hvert fald i teorien. Derfor finder jeg personlig ikke, der er noget uværdigt eller noget mærkeligt i, at folketingets arbejde under disse særlige vilkår, med de mange partier, stillet over for en uhyre kompliceret og tidkrævende opgave, nødvendigvis må blive langvarigt. Det betyder jo ikke, at det bliver uden resultat. Det er i hvert fald vores opfattelse, at vi nu i de kommende dage må føre arbejdet med skattereformen, med bespareelserne og med den økonomiske politik frem til en positiv afslutning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Situationen er forvirret, er der blevet sagt, og det vides ikke, om der kommer noget ud af det, men jeg vil gerne sige i anledning af det, hr. Grünbaum sagde før om at trække ændringsforslag tilbage, at det vil vi fra ra-

dikal side ikke gøre, for det kunne jo tænkes, at der kom noget ud af diskussionerne her, og selv om vi ikke vil kunne stemme for et eventuelt forslag, vil vi bruge alle lejligheder til at påvirke et eventuelt resultat i den rigtige retning.

Jeg vil gerne her pege på nogle ting, som vi mener det er helt væsentligt at få rettet i forbindelse med enhver ændring af vor gældende skattelov.

For det første reguleringen af personfradrag og statsskatteskala. Vi regulerer efter pristallet og ikke efter lønudviklingen. Erfaringen har entydigt vist os, at vi her i Danmark har opfundet en selvstændigt virkende inflationskilde. Paulus Andersen sagde det meget klart: Mine medlemmer er gået 25 pct. frem i løn, de beholdt 3 pct. af det. Halvdelen af resten tog inflationen, og halvdelen tog den stigende skat, uanset at skatteprocenten og udskrivningsprocenten var uændret. Det er det første forhold.

Sambeskatningen af den gifte kvinde. Regeringen Zahle arbejdede under den første verdenskrig med en ændring på dette område. Så kom påskekrisen i 1920, vi fik en venstrefinansminister og i 1922 en ny skattelov. Der skete intet for den gifte kvinde. 50 år efter kunne en officiel kommission konstatere, at der på dette område såvel formelt som reelt er tale om en forskelsbehandling af den gifte kvinde. Vi har en venstrefinansminister igen i dag, der sker heller nu noget på dette område. Jeg noterede mig, at hr. Christophersen sagde, at tiden ikke var inde. Jeg ved ikke, om vi skal vente 50 år til, før tiden er inde for venstre.

Endelig, og det er noget helt afgørende for os, er der fordelingen af skattelettelserne. Regeringens fordeling af skattelettelserne har efter radikal opfattelse en så skæv opbygning, at der ikke kan være tale om, at vi slutter os til noget sådant. Nu er der sket en rettelser under udvalgsarbejdet, men jeg kan nævne, at en enlig skatteyder, der har 30.000 kr. i skattepligtig indkomst, vil efter regeringens forslag, når man tager hensyn til den samtidige momsforhøjelse på 5 pct., få en skattelettelse på 500 kr. En enlig skatteyder, der har en indkomst på 200.000 kr., vil få en skattelettelse, når vi tager hensyn til momsen, på den anden side af de 10.000 kr. Det vil sige, at regeringens skatteforslag er opbygget sådan, at når indkomsten stiger